HET LIED VAN 'T STERVEN

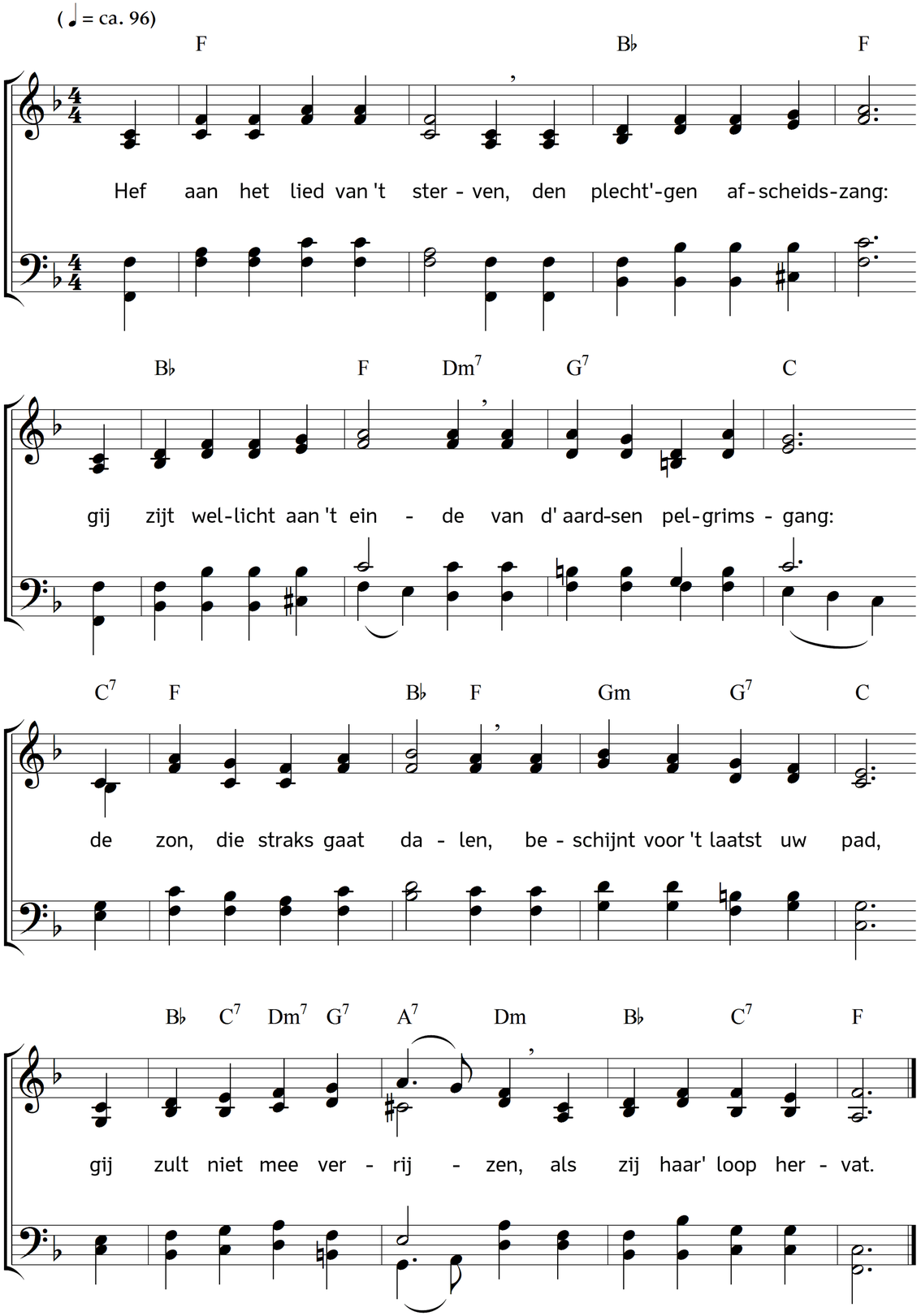

2. Niets is er ongewisser
dan 's levens vreugde en nood,
en niets, ach! is zo zeker
als scheiden, sterven, dood.
Wij scheiden van het leven
bij elke levensschreê;
de vreugd sterft in ons harte,
en ook ons hart sterft mee.

3. Den reisstaf in de handen,
gaan wij den weg naar 't graf;
ook zelfs des konings scepter
is slechts een pelgrimsstaf.
Een pelgrimskleed schonk allen
deze aarde een wijl ter leen;
wij dragen 't hier op aarde,
en laten 't hier beneên.

4. Ga, overschrijd dan bergen
en steilten, 't staat u vrij,
den kleinen grafterp-heuvel
komt gij toch niet voorbij!
Gij zet geen' voetstap verder
geen tred er overheen:
men legt u daar ter neder,
en bergt uw moede leen.

5. Daar gij dien kleinen heuvel
steeds dichter bij u ziet,
zo zing dan 't lied van 't sterven,
het oude pelgrimslied.
't Klink' vriendlijk u in de oren,
een zachte kerkklokstoon:
't herinnere u het sterven,
maar 't opstaan ook der doôn!

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Vertaling: Johannes Riemens. Muziek: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Bron: www.christmysong.com/147/